

VARBERGS TINGSRÄTT

DOM
1996-12-17
meddelad i
Varberg

Dom nr
Mål nr B 1946-96

PARTER

Referensnummer: 44500962

Åklagare

Biträdande chefsåklagare Margareta Bong
Åkl.kammaren i Hstd, Lokal åklagare i Hstd

Målsägande

1. Alexandra Stöcklmair
Skyddad adress
Genom åklagaren

2. Lars-Ove Wagnfors
Målsägandebiträde:
advokaten Bengt Persius
Box 10065
434 21 KUNGSBACKA

Tilltalad

Michaela Stöcklmair, 621129-9349
Frihetsberövande: Häktad
Klarbärsvägen 4
434 91 KUNGSBACKA

Offentlig försvarare:
advokaten Göran Rydberg
Adv.Paulsson Rydberg Rohdin HB
Borgmästaregatan 5
434 32 KUNGSBACKA

DOMSLUT**BEGÅNGNA BROTT**

1. Mord
2. Försök till mord

LAGRUM

3 kap 1 § brottsbalken
3 kap 1 § och 11 § samt 23 kap 1
§ brottsbalken

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 121	Östra Långgatan 7	0340-284 00	0340-771 96	måndag - fredag
432 23 VARBERG				09.00-12.00 13.00-15.00

VARBERGS TINGSRÄTT

DOM
1996-12-17

B 1946-96

PÅFÖLJD M M

Den tilltalade skall överlämnas till rättspsykiatrisk vård med särskild utskrivningsprövning

SÄRSKILD RÄTTSVERKAN M M

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på trehundra (300) kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond

ANNAN SÄRSKILD RÄTTSVERKAN

Beslagen såvitt avser fyra knivar, cigarettändare, tomflaska, nyckelring med nycklar, två almanackor, jacka, jeans, tröja, pyjamas skor, visitkort, cigarettpaket, blus, sockor, trosor och byxor, skall bestå, till dess domen vinner laga kraft. (Polisens i Kungsbacka beslagsliggare 1302-60197-96, p 1-7, 1302-60229-96, p 1-8 1302-60232-96, p 1-4)

BESLUT I ÖVRIGA FRÅGOR, SKADESTÅND M M

1. Michaela Stöcklmair skall utgiva skadestånd till Alexandra Stöcklmair med tjugofemtusen (25 000) kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 12 oktober 1996 till dess betalning sker.
2. Michaela Stöcklmair skall utgiva skadestånd till Lars-Ove Wagnefors med etthundratiotusen (110 000) kr jämte ränta å beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 12 oktober 1996 till dess betalning sker.
3. Bengt Persius tillerkänns av allmänna medel ersättning med trettiofyra tusentrehundrasextio (34 360) kr. Av beloppet avser 30 120 kr arbete, 3 640 kr tidsspillan och 600 kr utlägg.
4. Göran Rydberg tillerkänns av allmänna medel ersättning med åttiosex tusennittio (86 090) kr. Av beloppet avser 70 280 kr arbete, 13 650 kr tidsspillan och 2 160 kr utlägg.
5. Kostnaden för försvaret och bevisningen i målet skall stanna på staten.
6. Sekretessen skall bestå såvitt avser Rättsmedicinalverkets rättspsykiatriska utlåtande av den 10 december 1996 samt foton (av döda barnkroppar) som åberopats och företetts av åklagaren inom stängda dörrar.
7. Michaela Stöcklmair skall kvarbli i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot henne.

Postadress
Box 121
432 23 VARBERG

Besöksadress
Östra Långgatan 7

Telefon
0340-284 00

Telefax
0340-771 96

Expeditionstid
måndag - fredag
09.00-12.00 13.00-15.00

YRKANDEN M M

Åklagaren har yrkat ansvar m m å Michaela Stöcklmair, se domsbilaga 1.

Lars-Ove Wagnefors har yrkat skadestånd av Michaela Stöcklmair med 135 000 kr jämte ränta. Ersättningen fördelar sig som följer:

Sveda och värk, psykiskt lidande genom mordförsök	25 000
Kränkning genom mordförsök	50 000
Sveda och värk, psykiskt lidande genom förlusten, på grund av brottet av dottern Elisabet och av dottern Ann-Charlotte	30 000 30 000.

Alexandra Stöcklmair har yrkat skadestånd av Michaela Stöcklmair med 25 000 kr för sveda och värk, psykiskt lidande genom förlusten, på grund av brottet, av halvsystrarna Elisabet och Ann-Charlotte.

DOMSKÄL**ANSVARSPRÅGAN**

Michaela Stöcklmair har förnekat försök till mord, närmare bestämt uppsåt att beröva Lars-Ove Wagnefors livet; hon var i förvirrat tillstånd endast ute för att leta efter honom, få hem honom och bli sams, och fara förelåg ej för brottets fullbordan.

Michaela Stöcklmair har erkänt gärningarna under 2 och 3 och medgivit ansvar för dråp.

Åtalspunkten 1 med allmän bakgrundsangivelse

Om bakgrunden och upprinnelsen till åtalade händelserna kan utifrån sakframställningar samt målsägandens och den tilltalades berättelser antecknas följande.

Michaela Stöcklmair kom till Sverige 1965 såsom adoptivdotter i en österrikisk familj. Uppväxten kom, i allmänhet och genom speciella händelser att grundlägga känslor av ensamhet, utanförskap och otillräcklighet, omständigheter hon själv starkt betonar. I ett förhållande i slutet av 1980-talet föddes Alexandra. Hon träffade Lars-Ove Wagnefors i början av 1990-talet och flyttade till honom. De fick Elisabet och Ann-Charlotte, och de flyttade till villa i Oskarsberg. Till hennes personliga problem kom nu att hon tyckte sig ha svårt att bli accepterad av hans släkt och vänner. Hon kände sig redan för en tid sedan deprimerad på grund av att hon hade svårt att få anställning och svårt att hinna med barnen, utan dock att Lars-Ove Wagnefors håller med om allvaret i tillståndet; "visst var hon deprimerad, men jag försökte muntra upp henne och ta med dem ut." Den senaste tiden blev hon enligt egen utsago alltmer pressad. Den ifrågavarande dagen var hon och de två minsta barnen med och såg på en bil, han avsåg att köpa. Alexandra var på helgumgänge hos sin far i Borås. Vid hemkomsten gjorde Michaela en sallad, och till den drack de var sin starköl. I varje fall hon drack sedan ytterligare en starköl. Båda drack en grogg på vodka och juice. Lars-Ove Wagnefors skulle vid 19-tiden lägga barnen och läsa en saga. Någon gång därvid började ett gräl. Hon "hackade och tjatade och gnällde", och han kvitterade med "om du inte har några vänner är det ditt eget fel, du har svårt för att komma överens." Hon upplevde det som om hon blev kritiserad för en förment oförmåga att taga hand om barnen, och hon ringde deras städhjälp och barnflicka, tydligen i viss ilska, och avböjde ytterligare tjänster med barntillsyn. Hon slog honom i huvudet med en glasskiva, troligen från ett nattduksbord. Detta gav ett litet sår som blödde. Osämjan fortsatte, och efter en stund måste barnen nattas om. Vid det tillfället uppenbarade hon sig för honom och barnen i sovrummet med en brödkniv, medförd från köket, och visade hur hon skulle skära sig själv. Han tog kniven och gick tillbaka med den till köket. Hon lugnade då ned sig, men det blev mera gräl och uppträde. Han vidgår, att han slog henne med en tavelram och kastade någon mindre sak, men menar, att det skedde i självförsvar. För att hon skulle få lugna sig mera, sade han, att han skulle gå och övernatta hos ett bekant par i Forsbäck någon kilometer därifrån.

Micaela Stöcklmair menar, att han plötsligt bara var försvunnen och att hon gick ut för att leta efter honom. Han menar, att våldsheterna fortsatte i innertrappan till undervåningen och på väg ut, att hon följde med en bra bit från huset mot bostadsområdets utfart, som korsar vägen Kungsbacka-Onsala, samt att hon där skrek att hon skulle döda honom och även kastade något efter honom. Här är skäl att inskjuta att åklagaren åberopat ett foto på en marmorpjäs, påminnande om ett pennfat med inbyggt bläckhorn och vägande 4,1 kg, som i ett sönderspräckt skick påträffats utefter den beskrivna vägen. Michaela Stöcklmair har icke kunnat säga, att hon i något skede kastade pjäsen. Tvärtemot vad som just beskrivits anser ju hon, att hon som sagt plötsligt bara saknade Wagners hemma. Hon skulle ut och leta, eftersom hon var ledsen och förtvivlad och inte ville bli lämnad ensam med barnen i det tillståndet. Det var en tillfällighet att hon tog familjens Mitsubishi van, som annars mest brukade disponeras av honom. Nycklarna till den var vad hon först fick tag på, där de hängde vid entrén. Hon tog bilen och for efter. Vid utfarten/korsningen med Onsalavägen fick hon till höger/söderut syn på honom gående söderut mot Onsala på en cykelbana väster om vägen.

Båda har hörts även fortsättningsvis om händelserna söder om korsningen. Dessutom har hörts sex vittnen, fördelade på fyra bilar, vilka slag i slag från Kungsbackahållet kom fram till och passerade korsningen. Wagners anser, att han upptäckte Mitsubishin kommande alldeles bakom honom på cykelbanan, då han var i höjd med en buss-hållplatsficka några tiotal meter från korsningen, att hon tog sikte på honom, men att han hoppade undan. Bägge anser, att hon sedan gjorde någon U-sväng och kom tillbaka från andra hållet över cykelbanan och upp på slänten till en bullervall mot bebyggelsen väster om vägen. Hon har på skiss ritat in och berättat, att hon fortsatte över vallen hemåt, när han nu inte fick tag i honom för att få honom hem, diskutera osämjan igen och eventuellt försonas. Han talar om att hon uppe på slänten fortsatte att backa och vända och försökte köra på honom flera gånger; han gick ned till bussfickan, där en vit Opel stannat, knackade på höger framruta för att få hjälp att komma därifrån eller att kontakta polisen.

Opeln fördes av Christina Kullbo. Hon hade i baksätet tre flickor och bredvid sig till höger Inge-May Nätt. Det som utspelades framför dem tilldrog sig deras uppmärksamhet. Inge-May Nätt har gjort mycket åskådligt, hur hon under färden satt och var kvar i kvällens teaterbesök i Göteborg men återfördes till nuet av händelserna framför på vägen. Hon har berättat och visat, att Mitsubishi kom utfarande från Oskarsberg och gjorde en U-sväng över Onsalavägen i korsningen framför dem, och sedan vände söderut, sedan åt höger över en cykelbana och upp på en slänt. Christina Kullbo har sagt, att Mitsubishi vinglade åt Onsalahållet, osäkert huruvida det var på gatan eller cykelbanan, men hon har spontant ritat in vinglandet på gatan, innan hon också fått upp Mitsubishi på slänten. Enligt bägges version stod den nu pekande med lyktorna snett emot dem, när de stannade på busshållplatsen. En man som stod där knackade på höger framruta och ville ha hjälp att få åka med. Christina Kullbo verkar först ha varit inställd på att släppa in honom i baksätet, även om det redan var ganska fullsatt där. När Inge-May Nätt en andra gång ropade "Kör" blev hon också rädd och körde ut och därifrån. Till saken hörde då att Mitsubishi backade och knixade uppe i backen och tycktes taga sikte på dem. Den hade en "aggressiv körstil" med motorrusningar. Alldeles efter det att de hade kört ut, kom Mitsubishi enligt Inge-May Nätt farande snuddande bakom dem över den plats, där de nyss stått. Hur mannen förflyttade sig under tiden, vet de nog ej, men Inge-May Nätt såg sig om över vänster axel och hann se, att bilen fortsatte att köra fram och tillbaka över en refug i vägens mitt. När de snart lyckades få tag i telefon, sade hon till polisen: "Det är en idiot som försöker köra ihjäl någon på vägen." Hennes dotter kom senare under kvällen med en kommentar: "Jag förstår hur nära döden vi var."

Om fortsättningen har Wagnefors berättat, att han sprang ut på refugen, att hon följde efter och försökte köra på honom flera gånger, även backande, alltunder det hon skrek genom en nedhissad sidoruta, och att hon var väldigt nära, en meter kanske.

Fredrik Holmqvist förde nästa bil, som kom från Kungsbackahållet. Han såg en bil stå med lyktorna emot honom och den vita Opeln stå på busshållplatsen med en man intill. Han trodde det hänt en olycka. Den vita bilen körde ut snabbt, men sedan icke speciellt snabbt, han höll på att köra på den. Enligt en annan uppgift, litet svårförenlig med det sagda, hann mannen ut framför honom på refugen, vet ej hur, liksom Mitsubishin, som kom utfarande "med en himla fart". Den for över refugen i U-svängar ett par gånger. Mannen stod och hytte med handen åt Mitsubishin, och man förstod, att det fanns ett samband mellan dem. Mannen "såg inte glad ut", men ansiktsuttrycket skymtade förbi bara som hastigast. Själv skulle Holmqvist ha blivit påkörd av Mitsubishin, om han med oförändrad hastighet fortsatt framåt, och han var mest intresserad av att undvika kollision. Mannen var naturligtvis allmänt utsatt ute i trafiken, men när Mitsubishin svängde runt honom ett par gånger och sedan bortåt Kungsbacka, var det ett par meter emellan, och det var för långt för att utgöra någon fara för påkörning.

Niclas Eriksson kom närmast efter Holmqvist och saktade in 10 meter bakom. Han märkte ingen vit bil vid busshållplatsen. Mitsubishin körde över refugen i cirklar flera gånger. Han har ingen uppfattning, hur många tillfällen det var, huruvida det fanns en man på refugen eller huruvida det pågick ett påkörningsförsök. Föraren studsade upp och ned, liksom flög runt i bilen, och när hon körde därifrån, lutade hon hängande mot fönsterrutan. Först trodde han, att det var en fyllekörning. När han fortsatte framåt, stod en man på busshållplatsen och gjorde tecken åt honom att stanna, men det vågade Eriksson inte.

I en sista bil i sammanhanget kom Ann Anderberg och hennes 15-årige son Johan. Deras bil stannade norr om korsningen.- Hon uppger: Hon såg en vinröd van, som hoppade och studsade på refugen. Sedan såg hon en person, mot vilken vanen satte full fart. Den körde framåt runt. Det pågick en minut "kanske, i alla fall". En gång kastade sig personen ned, och en gång hoppade han åt sidan. Andra gången tog vanen sikte på personen, och att den misslyckades att köra på berodde på att han hoppade undan.- Johan Anderberg har uppgivit: Han såg genast mannen och vanen på refugen. Bilen körde i svängar mot mannen. Först trodde han, att någon skojade, men mannen flyttade på sig, och An-

derberg förstod, att bilen försökte köra på. Bilens färd gick runt, och den försökte köra på från båda håll på gatan.- Båda har talat om en man, som sökte få dem att stanna, då de passerade busshållplatsen, och som de inte vågade taga upp.- Johan Anderberg har sagt, att mannen verkade skärrad, var röd i ansiktet och med spretande hår.

Det kan här tilläggas, att händelsen ägde rum klockan omkring 2130 enligt entydiga uppgifter, att Wagnefors sedan gjorde verklighet av sin avsikt att gå till den bekanta familjen, där han slog sig ned; mannen i den familjen körde senare - vid 2230-tiden - ensam till Wagnefors hus och slog larm om rök från fönstren, vilket bildade upptakten till utredningen av brotten under 2 och 3.

Händelserna vid hållplatsen kom säkert mycket överrumplande för både Wagnefors och vittnena. De senare talar delvis om olika avsnitt i förföljandet. Att de har olika minnesbilder av påkörningsförsök - eller i något fall ingen bild alls av just det - är ej ägnat att förvåna. Det kan bortses från att Wagnefors troligen har fel, när han säger, att Michaela Stöcklmair kom ifatt honom på cykelbanan och att hon både körde framåt och backade mot honom ute på vägen/refugen. Hon har också fel i att hon i ett tidigt skede vände hemåt över bullervallen. De flesta vittnena uppfattade en jakt. Om hon hade menat att få hem honom, hade det naturliga varit att stanna och gå ur bilen. De förklaringar, andra än åtalets, som man söker till framfarten, ingår minst av allt i hennes egen version. Saken belyses även av hans uppgift att hon på väg från huset uttalade dödshot och kastade någon sak, samt av fyndet av marmorpjäsen. Åttnstone två påkörningsförsök med det i åtalet påstådda uppsåtet är styrkta genom Inge-May Nätt samt Ann och Johan Anderberg. Fara förelåg för att försöket skulle lyckas, trots det allmänt förvirrade i körsättet. Det kan därvid bortses från att Mitsubishin må ha en rundad formgivning. Michaela Stöcklmair är övertygad om gärningen, vilken skall bedömas såsom försök till mord.

Åtalspunkterna 2-3

Michaela Stöcklmair har med betydande osäkerhet om ordningsföljden uppgivit: Vid återvändandet hem med bilen var hon i obalans och körde in i husväggen. Hon fick en ingivelse att begå självmord och att samtidigt döda de sovande flickorna. Hon drack en del vodka, skar sig och dödade flickorna genom att skära dem i halsen. Hon fortsatte att skära sig själv, och när hon inte lyckades, anlade hon eld på några ställen i huset, bland annat i köket, som är på övervåningen liksom flickornas sovrum. Så förvirrad var hon att hon vid rökutvecklingen fick för sig, att hon måste skaffa flickorna luft. Hon öppnade sovrumsfönstret och föll ut, på uppsidan av sluttningsstomten.

Till Michaela Stöcklmairs berättelse och erkännande kan följande noteras ur den skriftliga bevisningen: **Fotografier**. Ett flertal blodspår från olika delar av huset, bland annat droppspår i trappan mellan våningsplanen, större fläckar från fönsterkarmen och -blecket till sovrummet, fläckar på en tom flaska citronvodka. Blodiga knivar påträffade på olika ställen i huset. **Blodanalyser**. Alkohol i Michaela Stöcklmairs blod mellan 1,34 och 1,61 promille enligt olika uträkningar. Kommentar från rättsmedicinalverket med uppskattning, att det är orimligt att hon, såsom hon vid polisförhör hävdade, druckit ur större delen av vodkaflaskans innehåll efter den sista hemkomsten. **Obduktionsprotokoll**. Undersökningsfynd på flickornas halsar av skär- och sticksår, på Elisabet ett mycket stort och djupgående. Även andra skär- och sticksår, t ex på armarna. Skadorna på halsen är i båda fallen dödsorsak, och det uttalas att de kan ha tillfogats med kniv eller knivliknande redskap. Fynden talar för att barnen avlidit före brandens början och att de bragts om livet. **Fotografier**, som ej ingår i tingsrättens akt, har företetts av de döda kropparna. **Analysprotokoll**. Blodrester på påträffade knivar leder icke bevisligen till flickorna utan tills vidare (ytterligare undersökning påstås var planerad) till modern. **Rättsmedicinsk undersökning och läkarintyg** av Michaela Stöcklmair anger flera skärskador, bland annat djupgående skador på vänster underarm.

Av utredningen framgår entydigt att Michaela Stöcklmair bragt barnen om livet på sätt åklagaren påstår. Man föreställer sig å ena sidan, att hon gjorde de dödande snitten, innan hon tillfogade dem de andra skärskadorna. I dessa ligger å andra sidan ett moment av skändning. Framför allt emellertid genom att gärningarna är riktade mot värnlösa småbarn är de att beteckna som mord.

PÅFÖLJDSFRÅGAN

Michaela Stöcklmair förekommer ej i kriminalregistret. Hon har nu undergått rättspsykiatrisk undersökning. I enlighet med utlåtande däröver av professorn Anders Forsman är att konstatera att Michaela Stöcklmair begått brotten under påverkan av allvarlig psykisk störning, att hon lider av en allvarlig psykisk störning och att förutsättningar i övrigt föreligger för överlämnande till rättspsykiatrisk vård med särskild utskrivningsprövning.

SKADESTÅNDSFRÅGAN

Michaela Stöcklmair har medgivit Alexandra Stöcklmairs skadeståndsyrkande.

Michaela Stöcklmair har bestritt Wagnefors skadeståndstalan för mordförsöket och icke vitsordat visst belopp. För mordet har hon vitsordat ett sammanlagt krav från honom på 25 000 kr.

Wagnefors har uppehållit sig vid hur yrkade belopp ansluter till norm, hur mordförsöksyrkandet tar hänsyn till att han ej fått fysiska skador, däremot mardrömmar av bilen kommande emot honom - han går fortfarande hos psykiater, hur gärningarna mot flickorna begåtts i det gemensamma hemmet på ett synnerligen upprörande sätt mot hans två enda barn, att han själv blivit misstänkt och hur gärningarna hänger ihop sinsemellan inom kvällens händelseförlopp.

Micahaela Stöcklmair har hävdat, att skadeståndet till Wagnefors skall nedsättas betydligt med hänsyn till hennes psykiska störning och den omständigheten, att hon ej visat särskild grymhet eller utsatt mordoffren för onödigt lidande.

Efter övervägande vad sålunda och i övrigt anförts får anses, att det psykiska lidandet ej är "konstant" oberoende av antalet gärningar och att man får försöka hänföra det i delar till de olika gärningarna. För mordförsöket bör bestämmas ett belopp oberoende av att Wagners efteråt icke verkade rädd utan gick till den bekanta familjen och "tog en öl". Wagners yrkanden ligger väl inom vad som över huvud taget skulle kunna ifrågakomma men förefaller något högt tilltagna. Ersättningsbelopp av 20 000 + 40 000 kr i den första punkten är i och för sig skäliga och belopp av 25 000 kr i vardera av de två följande. De ligger ej på sådan nivå och omständigheterna är ej sådana att jämkning är skälig med hänsyn till hennes psykiska tillstånd eller parternas ekonomiska förhållanden, om vilka i stort sett blott upplysts att hennes huvudsakliga tillgång är ett banktillgodohavande på omkring 100 000 kr och att han arbetar i familjeföretaget med biluthyrning. Att han ämnar skänka skadeståndet för döttrarnas död till välgörande ändamål synes ovidkommande för hans rätt till skadestånd.

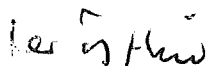
ÖVRIGA FRÅGOR

Michaela Stöcklmair har medgivit de särskilda yrkandena om beslag, och de är lagligen grundade.

ANVISNING OM ÖVERKLAGANDE, se domsbilaga 2 (DV 400)

Överklagande senast den 7 januari 1996, ställt till Hovrätten för Västra Sverige

På rättens vägnar:

Per Östlin

ÅKLAGARVÄSENDET

ANSÖKAN OM STÄMNING

Datum

1996-12-06

Diarienumr

CB-1-77-96

Varbergs tingsrätt
Box 121
432 23 VARBERG

B 1946-96

VARBERGS TINGSRÄTT

1996 -12- 0 9

B 1946-96-13
27
20X + 5 bil.

Åklagare	Namn och tjänsttitel Bong, Margareta, biträdande chefsåklagare		Telefon 035-182780 vx
	Postadress Åklagarkammaren i Halmstad Box 112 301 04 HALMSTAD		Myndighet nr 405A
Tilltalad	Efternamn och alla förnamn Michaela, Stöcklmair		
	Personnummer 621129-9349	Hemvist	Yrke/Titel*
	Postadress Häktet, Göteborg		Telefon (bost)*
	Arbetsplats*		
	Annan adress och/eller andra förhållanden av betydelse för delgivning med den misstänkte		
	Medborgare i (om ej svensk)	Tolk behövs	
	Frihetsberövande m m Anhållen 1996-10-14 kl 14.15. Häktad 1996-10-18.		
	Offentlig försvarare/ombud Advokat Göran Rydberg, Borgmästaregatan 5, 434 32 KUNGSBACKA		
	Postadress		Telefon
Ansvars- yrkande m m	1 FÖRSÖK TILL MORD (K 25841-96) Målsägande Lars-Ove Wagners (underrättad) Gärning Michaela Stöcklmair har den 12 oktober 1996 under förande av personbil på och vid Onsalavägen vid infarten till Oskarsberg, Vallda, Kungsbacka kommun, försökt att beröva Lars-Ove Wagners livet genom att upprepade gånger försöka köra på honom med fordonet. Fara har förelegat för brottets fullbordan eller har sådan fara på grund av tillfälliga omständigheter varit utesluten. Lagrum 3 kap 1 § och 11 § samt 23 kap 1 § brottsbalken Bevisning Målsägandeförhör med Lars-Ove Wagners till utredning av de närmare omständigheterna Förhör med Michaela Stöcklmair Vittnesförhör med Christina Kullbo, Inge-May Nätt, Fredrik Holmqvist, Niclas Eriksson, Ann Anderberg och Johan Anderberg angående deras iakttagelser av händelsen till utredning av de närmare omständigheterna Undersökningsprotokoll i tillämpliga delar jämte fotobilaga (foton 1 - 21) och skiss över platsen (bilaga B till förundersökningsprotokollet)		

VARBERGS TINGSRÄTT

BESLUT 1996-12-06

☒ Stämning utfärdas + beg. inställda☐ Off. försv. förordnas☐ Särskild personutredning utförs☒ uppgifterna förklarade förklarade per stämning

*Uppgiften behöver lämnas endast i det fall den finns tillgänglig utan särskild utredning

Ansvars-

yrkande m m

2 MORD (K 25837-96)

Målsägande

- 1 Dödsboet efter Elisabet Stöcklmair (underrättad)
- 2 Lars-Ove Wagnefors (underrättad)
- 3 Alexandra Stöcklmair genom målsman Mikael Engdahl (underrättad)

Gärning

Michaela Stöcklmair har den 12 oktober 1996 i Vallda, Kungsbacka kommun, berövat Elisabet Stöcklmair livet genom att skära henne i halsen med kniv.

Lagrum

3 kap 1 § brottsbalken

Särskilt yrkande

Bestånd av beslag av fyra knivar, cigarettändare, tomflaska, nyckelring med nycklar och två almanackor (1302-60197-96 p 1 - 7), Jacka, jeans, tröja, pyjamas, skor, visitkort och cigarettpaket (1302-60229-96 p 1 -8) och blus, sockar, trosor och byxor (1302-60232-96 p 1 -4) till dess domen i målet vinner laga kraft.

Bevisning (2 - 3)

Målsägandeförhör med Lars-Ove Wagnefors till utredning av de närmare omständigheterna

Förhör med Michaela Stöcklmair

Undersökningsprotokoll i tillämpliga delar jämte fotobilaga (foton 22 - 137), skisser och utlåtande från SKL (bilaga B)

Ingripandemeddelanden och två PM till utredning av brottstidpunkten (sid 152 - 157 i förundersökningsprotokollet)

Obduktionsprotokoll och dödsbevis (sid 45, 47 - 50, 52, och 54 - 56 i förundersökningsprotokollet)

PM m.m. till utredning av Michaela Stöcklmairs alkoholpåverkan (sid 87 - 92 i förundersökningsprotokollet)

Fyra rättsintyg, rättsmedicinsk undersökning jämte utlåtande och fotografier beträffande Michaela Stöcklmair (sid 77 - 86 i förundersökningsprotokollet)

Rättsintyg, utlåtanden och PM beträffande Lars-Ove Wagnefors (sid 59, 61 A, 71 och 72 i förundersökningsprotokollet)

3 MORD (K 25837-96)

Målsägande

- 1 Dödsboet efter Ann-Charlotte Stöcklmair (underrättad)
- 2 Lars-Ove Wagnefors (underrättad)
- 3 Alexandra Stöcklmair genom målsman Mikael Engdahl (underrättad)

Gärning

Michaela Stöcklmair har den 12 oktober 1996 i Vallda, Kungsbacka kommun, berövat Ann-Charlotte Stöcklmair livet genom att skära henne i halsen med kniv.

Lagrum

3 kap 1 § brottsbalken

Bevisning

Se under åtalspunkt 2

Margareta Bong